

Uoverensstemmelse med tidligere Talere med Hensyn til dette Synspunkt. For mit Vedkommende skal jeg ikke nægte, at jeg kunde have ønsket at se fra Ministeriets Side en Plan i det hele taget over, hvorledes man har tænkt sig Skatternes Omforming her i Landet, og en Oversigt over det forventede finansielle Resultat af de Skatteforslag, som Ministeriet har forelagt her i Tinget. Thi det er jo klart at, selv om ethvert af de Lovforslag, som vedrøre vor Skatteordning, kan formes uafhængig af de andre, er det umuligt andet, end at de dog til syvende og sidst maa vedtages i Sammenhæng med hinanden og i alt Fald hver for sig influere paa hele vort Skattesystem paa en saadan Maade, at det nødvendigvis, for at ærede Medlemmer kunne give hvert enkelt Forslag deres Stemmer, maa staa nogenlunde klart for dem, hvorledes disse Lovforslag i og for sig ville indvirke paa det hele. For mit Vedkommende skal jeg ikke nægte, at det Maal, som jeg vilde sige, at man maatte sætte sig for en fornuftig Finansplan, selvfølgelig var, at vi helt bleve fri for Skatter, eller i alt Fald, at vi kom saa langt ned som muligt dermed. — Med Hensyn til Enkelthederne i Forslaget skal jeg kun tillade mig i Tilslutning til den ærede sidste Taler at sige, at Bestemmelsen om Selvangivelse anser jeg virkelig for saa uigennemførlig eller i alt Fald for saa farlig for Landejendomsbesidderne her i Landet, at man hellere maa begynde med at erklære dem for Lugthustandidater alle sammen og saa slippe dem løs, efter at man har overbevist sig om og faaet deres Tilslutning til, hvad deres Ejendomme ere værd. For jeg anser det nu om Tider for komplet umuligt for en Landejendomsbesidder at angive sin Ejendoms Værdi uden at angive den saa højt, at han sætter sig selv i det mindste en halv Gang for højt i Skat, og saa er det jo desuden et Spørgsmaal, om han ikke, naar han under Eids Tilbud sætter sin Ejendoms Værdi for højt, da ogsaa gør sig skyldig i noget strafbart. — Naar den ærede sidste Taler udtalte sin Misforståelse med Lovforslaget og blandt andet ogsaa anførte, at det franske Parlament i sin Tid havde været saa misforstået med den daværende Indkomstkat, at man brændte alle de Bøger, der vedrørte denne Kat, vil jeg sige, at kunde vi gennemføre en fornuftig anden Beskatningsmaade her i Landet end den Hartkornbeskatning, vi have, saa tror jeg ogsaa, at man vilde være enig om at brænde alle Hartkornsbøgerne. Det ærede Medlems Meddelelse beviser altsaa ikke noget. Naar han mente, at denne Kat var uretfærdig, fordi den til Dels kom til at hvile paa dem,

der være slittige, dygtige og sparsommelige, er det dog klart, at Slid, Dygtighed og Sparsommelighed ikke erhverver Stilling, Formue og Indtægt uden netop grundet paa de Goder og Former, som Samfundet har skabt, for at den paagældende kan arbejde. Ja, hvis det ærede Medlem mente, at det kun var Idioterne, som skulde beskattes, saa kan jeg være enig med ham, men jeg tvivler om, at han vil kunne fremtvinge Selvangivelse paa dette Omraade. Det ærede Medlem mente ogsaa, at det vilde gaa ud over forskellige Kommuner, særlig København, men at for Resten vilde de fleste Kommuner være slet hjulpsne, thi de fik ikke meget mere, end de skulde afgive. Jeg har nu ikke opfattet Loven som et Middel til at komme Kommunerne til Hjælp. Jeg opfatter den saaledes, at de Byrder, der en Gang paa hvile Befolkningen, de Benge, der en Gang skulle til, skulle paalignes saaledes, at man faar en retfærdig Fordeling, men der gives ingen Vættelse, intet til Kommunerne, uden at det jo igen tilbagebetales til Staten. Her er ikke Tale om, at man vil forurette Ejerne til Fordel for Landet, der er her ikke Spor af Kamp mellem By og Land, men om en Omfordeling af en Del af de Afgifter, der direkte hvile paa Skatteyderne. Derfor kunde jeg ogsaa ønske, at Ministeriet havde forelagt os en lille Oversigt over, hvorledes det mener, at det hele kommer til at virke, naar de forskellige Skattelove, der ere forelagte, blive vedtagne. Jeg anerkender, at dette Lovforslag er saa vel forment, saa vel udarbejdet og motiveret, som man sjældent ser det, men hvorledes vil det stille sig i Forbindelse med de andre Skattelove? Jeg antager, at det er gaaet flere ærede Medlemmer som mig, at de have haft Vanskelighed ved at overse det og sætte sig ind deri. Det maa da maasse være mig tilladt at fremsætte, hvorledes Sagen stiller sig for mig, hvorledes Indtægter og Udgifter i Virkeligheden fordeles sig her i Landet. Se vi først paa Finansloven, finde vi jo, at der fordres ca. 65 Millioner Kroner, og se vi paa Kommunerne's Regnskaber, saa vi der en Udgift af ca. 39 Millioner Kroner. I alt skal der altsaa til Landets Behov aarligt forbruges og udskrives 104 Millioner Kroner. Men af dette Beløb ejer Staten og Kommunerne tilsammen i Indtægt af Aktiver 12 Millioner. Resten, 92 Millioner, bliver at tilvejebringe gennem Skat, det vil i Virkeligheden sige, naar vi holde os til den Skatteindtægt, som Regeringen har beregnet, ca. 300 Millioner, at der aarlig lægges en Skat paa Indtægten af 31 pCt. Af disse 92 Millioner svares der